[2019] 17 S.C.R. 1155

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ
ਬਨਾਮ
ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2248)

5 ਦਸੰਬਰ, 2019

[ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973: ਧਾਰਾ 227 - ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਥਿਤ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਹਥਿਆਰਾ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮੇ ਪਹਿਨੇ ਕੋਰੀਅਰ ਲੜਕੇ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ/ ਭਤੀਜੇ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-SCB ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੋਸ਼ੀ-SB ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਰਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ-NM ਤੋਂ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਫੋਨ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੋਸ਼ੀ-LM ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ - NM, LM ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਐਡਵੋਕੇਟ-RS ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਲੀ ਫੋਟੋ ਫਰੇਮ,

ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ, ਕਾਲੇ ਚਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਫੋਟੋ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ - NM ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਗੇਟਜ਼ ਕਾਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ - JSS ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ-SS ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, NM ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ LM ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ LM ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, JSS ਨੂੰ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ - ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਿਆ ਸਿੱਕਾ SS ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ -

XXXXXX

ਲਿਖਤ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, JSS ਦੀ ਲਿਖਤ ਲਿਫਾਫੇ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ JSS ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - NM ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਪੰਜ ਕਾਰਤੂਸ ਉਧਾਰ ਲਏ ਅਤੇ JSS ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ JSS ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ JSS ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ - NM ਲਗਾਤਾਰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-SB ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ - SCB ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਇਹ SCB ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ - ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਡੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਕ ਸੀ - ਕਤਲ ਤੋਂ

ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ 'ਵਿਵਹਾਰ' ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ - JSS ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ SB ਅਤੇ NM ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ (CDRs) ਵੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ - ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ - ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ NM ਅਤੇ JSS ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ LM ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ - RS ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ NM ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ - SS ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੋਲ਼ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ SCB ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ - ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ SB ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ NM ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ RS, LM, SCB ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ NM, SB, JSS 'ਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ 120B ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ - SCB, SS, LM, RS ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਅਤੇ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ: ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ -

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 1157

ਇਹ ਜੁਰਮ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ- ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਪੱਧਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਕ ਸਨ - ਹਰੇਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ - ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ - ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ - ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਆਮ ਸਾਜਿਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ SCB, LM, SS ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ SCB ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302 r/w ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B ਅਤੇ ਧਾਰਾ 201; ਧਾਰਾ 302 r/w ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ

120B ਦੇ ਤਹਿਤ LM; ਅਤੇ SS ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 r/w ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 25, 27, 54 ਅਤੇ 59 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਧਾਰਾ 302 r/w ਧਾਰਾ 34.

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973: ਧਾਰਾਵਾਂ 227,228 – ਦਾ ਦਾਇਰਾ – ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ: ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973: ਧਾਰਾਵਾਂ 223, 386, 391 – ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ: ਧਾਰਾ 223 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ SB, NM ਅਤੇ JSS ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ SCB, LM ਅਤੇ SS ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ - ਇਹ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧੇ - ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਵ SB, NM ਅਤੇ JSS ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਕਥਿਤ ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - SB ਅਤੇ NM ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ - ਧਾਰਾ 386 ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 386 ਦੇ ਖੰਡ (a) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ SCB, LM ਅਤੇ SS ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SB, NM ਅਤੇ JSS ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ ਕਿ: 1.1 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ 228 ਦਾ ਦਾਇਰਾ

ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 228 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ-SCB, ਮੁਲਜ਼ਮ-SS, ਮੁਲਜ਼ਮ-LM ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ- RS ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ

ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 120B, ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 120B/34, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕਿਤ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 32] [1175-B-F]

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 1159

1.2 ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜੁਰਮ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਪੱਧਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ SCB, LM, SS ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 32] [1176-D-G; 1177-A-F]

ਦੋਸ਼ੀ- SCB

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ SCB ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ SB ਨੂੰ ਕਤਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਕਸਦ SCB ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ SCB ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਤਲ SCB ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ SB ਨੇ NM ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ LM ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ JSS, SS ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। SB ਅਤੇ NM ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ (CDRs), ਜੋ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਹਥਿਆਰੇ JSS ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ।

ਇਹ ਕਤਲ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 4:30 ਵਜੇ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਪਹਿਰ 3:51 ਵਜੇ SB ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, NM ਨੇ ਸ਼ਾਮ 4:48 ਵਜੇ SB ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਕਤਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ SCB ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਨੂੰ I.O. ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਸਿਰਫ SCB ਦੇ ਮਿਸ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। SCB ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ SCB ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, SCB ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ SB ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ-ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜੋੜੀ ਨੇ ਸਾੜਿਆ/ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SCB ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ SB ਨੂੰ 29.03.2006 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। 21.03.2006 ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SCB ਫਰਾਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ

ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ 'ਵਿਵਹਾਰ' ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ SCB ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ SB ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32] [1179-A-H; 1180-A-H; 1181-A]

ਦੋਸ਼ੀ-LM - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ NM, LM, SB ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। NM ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ LM ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। LM ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਰਚੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਕਤਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, NM ਅਤੇ LM ਫਰਾਰ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ LM ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ 'ਵਿਵਹਾਰ' ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। 29.03.2006 ਨੂੰ ਭਾਵ ਕਤਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅੱਠ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ NM, LM ਅਤੇ RS ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸਟੀਮ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਾਰ 'ਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਫੋਟੋ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਚਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਹਥਿਆਰੇ JSS ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਨੀ ਗਈ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। LM ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਤੋਂ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ JSS ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ

34, ਧਾਰਾ 120B ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ LM ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 32] [1181-F-G; 1182-A-F]

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 1161

ਦੋਸ਼ੀ-SS –

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ-SS ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SS, 75 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਰਾਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਯਾਨੀ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਬੋਰ ਦਾ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਸਾ, ਦੋਸ਼ੀ-SS ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ SS ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। SS ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿਵਹਾਰ" ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ। SS ਦੇ ਘਰੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਰਾਮਦਗੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ 120B ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ NM ਅਤੇ SS ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ SS ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ

ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ।

XXXXXX

ਦੋਸ਼ੀ- RS

RS ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32] [1184-A]

ਦੋਸ਼ੀ- NM

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 r.w., ਧਾਰਾ 34, ਧਾਰਾ 201 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 29 (b) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਅਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32] [1184-B-C]

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 223 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ SB, NM ਅਤੇ JSS ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ SCB, LM ਅਤੇ SS ਦੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ

ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸੰਪਰਕ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕੇਗਾ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੰਖੇਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ SB, NM ਅਤੇ JSS ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਕਥਿਤ ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। SB ਅਤੇ NM ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 386 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 386 ਦਾ ਖੰਡ (a) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਖੰਡ (a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਾਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ SCB, LM ਅਤੇ SS ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ SB, NM ਅਤੇ JSS ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਿਣੀ ਅਦਾਲਤ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 201 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ SCB ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ

ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; LM ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਧਾਰਾ 34 IPC ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ SS ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ 34 IPC ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B IPC, ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25, 27, 54 ਅਤੇ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। [Para 32] [1184-D-H; 1185-A-E-G; 1186 A-B]

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 1163

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ **(1977) 4 SCC 39: [1978] 1 SCR 257;** ਦੀਪਕਭਾਈ ਜਗਦੀਸ਼ਚੰਦਰ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2019) SCC ਆਨਲਾਈਨ SC 588;** ਇਸਾਕ ਉਰਫ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਰੋਨਾਲਡ ਚੇਰੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2018) 2 SCC 278: [2018] 1 SCR 217;** ਐਲਿਸਟਰ ਐਂਥਨੀ ਪਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ **(2012) 2 SCC 648: [2012] 1 SCR 145;** ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ **(2008) 16 SCC 328: [2008] 10 SCR 1115** – **ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।**

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ) ਬਨਾਮ ਨਵਜੋਤ ਸੰਧੂ @ ਅਫਸਾਨ ਗੁਰੂ **(2005) 11 SCC 600: [2005] 2 Suppl. SCR 79;** ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) **(1988) 3 SCC 609: [1988] 2 Suppl. SCR 24 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
[1978] 1 SCR 257	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32

[2005] 2 Suppl. SCR 79	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 32
[1988] 2 Suppl. SCR 24	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 32
[2018] 1 SCR 217	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32
[2012] 1 SCR 145	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32
[2008] 10 SCR 1115	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2248.

XXXXXX

2008 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਨੰਬਰ 335 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 29.05.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2247.

ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰੀਆ ਭੱਟੀ, ਆਰ. ਬਸੰਤ, ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬ੍ਰਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੰਜੀਵ ਛਾਅ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪਰਨਾ ਛਾਅ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੋਂਧੀ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਯਾਦਵ, ਸੁਹਾਸਿਨੀ ਸੇਨ, ਸਚਿਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ. ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਨੈਲਵਾਲ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪਛੰਗਨਾਥ, ਅੰਕੁਰ ਗਰਗ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੱਲਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੱਲੋਂ), ਸੁਮੀਰ ਸੋਢੀ, ਅਮਿਤਾਭ ਸਿਨਹਾ, ਦਾਨਿਸ਼ ਆਫਤਾਬ ਚੌਧਰੀ, ਅਨਿਲ, ਇਮਰਾਜ ਰੌਤੇਲਾ, ਅੰਕਿਤ ਧਵਨ, ਅਰੁਣ ਮੈਨਨ (ਯਸ਼ ਪਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਲਈ), ਵੀ.ਕੇ. ਸਿਧਾਰਥਨ, ਵਿਨੀਤ ਭਗਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਜ (2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2248) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ (2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2247) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ @ ਨੰਹੇ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

2. ਜਿਸ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ - ਮਰਹੂਮ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ 21.03.2006 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120B, 302, 201 r.w. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 25,27,54,59 ਤਹਿਤ ਮੰਗੋਲਪੁਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 200/2006 ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.03.2006 ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨਾਲ਼ ਘਰ ਸੀ - ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 4.30 ਵਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਜਦੋਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ 25 ਤੋਂ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗੇਟ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਚਸ਼ਮਾ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬੈਗ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੋਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਮੁੱਖ ਗੇਟ 'ਤੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਗੇਟ ਤੋਂ 2 ਜਾਂ 3 ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਗੇਟ ਵੱਲ ਭੱਜੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ

ਕਾਰਨ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੁਆਂਢੀ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਜੈਪੁਰ ਗੋਲਡਨ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ।

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
[ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.] 1165

3. ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਧਰਮਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਪ੍ਰਸਾਨ ਸਿੰਘ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 3 ਵਰਤੇ ਹੋਏ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ।

4. ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, I.O. ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਪੁੱਤਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਲਿਫਾਫਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਐਸ.ਐਨ. ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਐਸ. ਐਨ ਗੁਪਤਾ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਈ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਸਨ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨਾਲ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਕਸੈਂਟ ਸ਼ੂਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।

5. ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਸਤੀਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਸਵਰਗੀ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਬਹਾਦੁਰਗੜ੍ਹ ਸਥਿਤ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ D-268, ਮੰਗੋਲਪੁਰੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਹੜੱਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ।

6.ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਲਈ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਧਮਕਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਮਰਹੂਮ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮੰਗੋਲਪੁਰੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

XXXXXX

7. ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ @ ਚੀਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ.ਐਨ.ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ, ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

8. 01.06.2006 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਰਾ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਮਰਹੂਮ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

9. 31.05.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

10. 22.03.2006 ਨੂੰ ਸੰਜੇ ਗਾਂਧੀ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਮੰਗੋਲਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4:50 ਵਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ। ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ:

(i) ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਿਸਦਾ ਆਕਾਰ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 104,6.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੱਧ ਵਿੱਚਕਾਰ ਤੋਂ ਅਤੇ 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਨਿੱਪਲ ਦੇ ਮੱਧ ਤੱਕ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸੀ;

XXXXXX

(ii) ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰੀ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ 1.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਗੜ ਨਾਲ ਕੰਠ ਦੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ;

(iii) ਖੱਬੇ ਹਾਈਪੋਕੌਂਡਰੀਅਮ 'ਤੇ ਆਕਾਰ 1.6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1.0 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ;

ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਹਮਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਮਾ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੀ ਅੰਤੜੀ ਅਤੇ ਮਹਾਂਧਮਣੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣਾ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਕੇ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

11. ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ 29.03.2006 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੰਬਰ DL 3C AG 6565 ਵਾਲੀ ਐਸਟੀਮ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਐਸਟੀਮ ਕਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਫੋਟੋ ਫਰੇਮ, ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ, ਕਾਲੇ ਚਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਫੋਟੋ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

12. ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦਿਖਾਈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਟੋਪੀਆਂ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮੇ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਤਲ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਯਾਨੀ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਪਿੰਡ ਦੇ ਘਰੋਂ ਗੇਟਜ਼ ਕਾਰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਹਥਿਆਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗੇਟਜ਼ ਕਾਰ ਤੋਂ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਹਥਿਆਰੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ।

13. ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ A-11/35, ਸੈਕਟਰ 7, ਰੋਹਿਨੀ, ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ।

14. ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਲਲਿਤ ਮਾਨ, ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ 29.03.2006 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

15. 30.03.2006 ਨੂੰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ("TIP") 10.04.2006 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ TIP ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

XXXXXX

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਮਲਾਵਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ।

16. 04.06.2006 ਨੂੰ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

17. ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 25.04.2006 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 09.06.2006 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹਨ।

19. 22.06.2006 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ 7 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ - ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ, ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ - ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ, ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 120B, 302 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25 ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

20. ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ।

21. ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਹਥਿਆਰੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਲਿਫਾਫਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਪੁੱਤਰ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੱਥ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਲਿਫਾਫੇ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

22. 17.11.2006 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਰਮੇਸ਼ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰੋਹਿਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਫਲੈਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਪੂਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਕਤ ਫਲੈਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

23. ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਰਿਪੋਰਟ, ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਮਾਹਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ 26.11.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

24. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨਾਲ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਕਾਸ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜੇਸ਼

ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਇਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਕਸੈਂਟ ਸ਼ੂਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਰਹੂਮ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਹਾਦੁਰਗੜ੍ਹ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਤਾਬਕ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਹੀ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਤੀਹ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ।

ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਿਵ

ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

XXXXXX

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਦੱਸ ਕੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਹੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇਣ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਫੋਟੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਐਲਬਮ ਵਿੱਚੋਂ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕੱਢ ਕੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਨਿਤਨੇਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਰੀਅਰ, ਪੈਕੇਟ/ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 21.03.2006 ਨੂੰ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਗੇਟਜ਼ ਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੰਜ ਕਾਰਤੂਸ ਸਮੇਤ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਉਧਾਰ ਲਈ। ਫਿਰ ਉਹ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੇਟਜ਼ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨਵਾ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

25. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਘਟਨਾ 21.03.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4:30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਪਹਿਰ 3:51 ਵਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਨੰਬਰ 9818411470 ਤੋਂ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਨੰਬਰ 9818119624 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 4:48 ਵਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਕਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ।

XXXXXX

26. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਮਲਿਕ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120B ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 302 r.w. 120B/34, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

27. ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 17.03.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ:

(i) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ 'ਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਤੋਂ ਹਥਿਆਰ ਖੋਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਬੰਦੂਕ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਸਮੇਤ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29B ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(ii) ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120B, 302 r.w. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34,201 ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਲਲਿਤ ਮਾਨ @ ਨੰਨਹੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 29.03.2006 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨਾਲ ਐਸਟੀਮ ਕਾਰ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ 8 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

XXXXXX

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੇ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਸਮੇਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(iii) ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹਥਿਆਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਕਤਲ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਰਾਜਬੀਰ

ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੇ। ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ 'ਚ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ 29.03.2006 ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਜ਼ਬਤ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀ। ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

XXXXXX

(iv) ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸੀ ਪਿਸਤੌਲ

ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਬੰਦੂਕ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਬੰਦੂਕ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ।

(v) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਪੁੱਤਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਸਤੀਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹੀ ਕਤਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਕਾਸ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਕਸੈਂਟ ਸ਼ੂਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੰਸਲ ਪਿਤਾਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜੋੜੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮਕਸਦ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

XXXXXX

(vi) ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

28. ਰਾਜ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 17.03.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 335 ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ (i) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ - ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ @ ਨੰਨਹੇ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (ii) ਦੋਸ਼ੀ - ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120B ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ

ਗਏ ਸਨ; (iii) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ - ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120B ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 191 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਵਰਗੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

29. ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 430 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 2008 ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 405 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਦੋਸ਼ੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 342 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34, 201 ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 (b) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

30. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 29.05.2009 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ: (i) ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302, ਧਾਰਾ 34, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34, 120B ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25/27 ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 120B ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

XXXXXX

31. ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 29.05.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਤੀ 26.11.2010 ਦੇ ਦੇਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

32. ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 228 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 120B, ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 120B/34, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

I. **ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ 228 ਦਾ ਦਾਇਰਾ**

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ

ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕਿਤ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ[1] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਜਾਂ 228 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

---

[1] (1977) 4 SCC 39

XXXXXX

24.04.2019 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੀਪਕਭਾਈ ਜਗਦੀਸ਼ਚੰਦਰ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 714 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਚਾਅ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨੀ ਹੈ।

II. ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜੁਰਮ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ

ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ।

ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹਨ: (i) ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ; (ii) ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ (a) ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (b) ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਗੁਲਾਮ ਸਰਵਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ[3] ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਜੋ ਦਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ।

ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਆਰ. ਵੈਂਕਟਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ.[4] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਪੱਧਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ।

---

[2] 2019 SCC ਆਨਲਾਈਨ SC588

[3] (2014) 3 SCC 401

[4] (2009) 11 SCC 737

XXXXXX

ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਇੰਨੇ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਣ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਾਜ (ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ) ਬਨਾਮ ਨਵਜੋਤ ਸੰਧੂ @ ਅਫਸਾਨ ਗੁਰੂ[5] ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ)[6] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਸਮਝ ਹੋਵੇ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

III. ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ

ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

---

[5] (2005) 11 SCC 600

[6] (1988) 3 SCC 609

XXXXXX

(i) ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਪੁੱਤਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਪਿਤਾ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ/ਚਿੱਟ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ.ਐਨ.ਗੁਪਤਾ ਨਾਲ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਮੈਸਰਜ਼

ਐਕਸੈਂਟ ਸ਼ੂਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਕਾਸ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(ii) ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਸਤੀਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਤਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

(iii) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਰਾ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 01.06.2006 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜੀਤ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ 10 ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 70 ਤੋਂ 80 ਕਮੇਟੀਆਂ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਸਮੂਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਗਿਆ।

(iv) ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 31.05.2006 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ 10-10 ਲੱਖ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਸੀ।

XXXXXX

(v) ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਸਮੇਤ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ (CDRs) ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ।

ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 4:30 ਵਜੇ ਹੋਇਆ, ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਨੰਬਰ 9818411470 ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 3:51 ਵਜੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਨੰਬਰ 9818119624 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 4:48 ਵਜੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਕਤਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ।

I.O. ਸੱਤਿਆਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਿਤੀ 08.01.2015 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 09.06.2006 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ACP ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ I.O. ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਮਿਸ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

XXXXXX

(vii) ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ 75 ਤੋਂ 80 ਕਮੇਟੀਆਂ/ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਿਤੀ 26.04.2006 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, 28.04.2006 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ-ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜੋੜੀ ਨੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ/ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਰਹੂਮ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਕ ਹੈ।

(viii) ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ 29.03.2006 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ 21.03.2006 ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਾਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ 25.04.2006 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੇਂ 'ਵਿਵਹਾਰ' ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34, ਧਾਰਾ 120B, ਧਾਰਾ 201 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਰਹੂਮ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
[ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.] 1181

ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 120B r.w. ਧਾਰਾ 302/34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 29.05.2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸਚਿਨ ਬਾਂਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 27 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ 120B ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 120B ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ

ਮਿਤੀ 04.02.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਥਿਤੀਗਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1155 ਅਤੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1154 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

IV. ਲਲਿਤ ਮਾਨ

(i) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ @ ਚੀਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ, ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਨਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੰਗੋਲਪੁਰੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚਾ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ, ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

XXXXXX

(ii) ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਦੋਸ਼ੀ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਸ. ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ।

(iii) ਕਤਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਫਰਾਰ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ 'ਵਿਵਹਾਰ' ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(iv) 29.03.2006 ਨੂੰ ਭਾਵ ਕਤਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅੱਠ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸਟੀਮ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਾਰ 'ਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਫੋਟੋ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਚਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਜੋ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਕਾਤਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਨੀ ਸੀ।

(v) ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਦੇ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੈੱਲ ਫ਼ੋਨ ਨੰਬਰ 9810254600 ਤੋਂ ਉਹ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੈੱਲ ਨੰਬਰ 9871791501 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34, ਧਾਰਾ 120B ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ।

V. ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ 75 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਰਾਰ ਰਿਹਾ।

(i) A1/25, ਸੈਕਟਰ 7, ਰੋਹਿਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਭਾਵ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਵਾਲਾ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਬੋਰ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਹੋਣਾ ਮਰਹੂਮ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਰਮੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਫਲੈਟ ਨੰਬਰ A 1/35, ਸੈਕਟਰ 7, ਰੋਹਿਨੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਪੂਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉਕਤ ਫਲੈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ।

XXXXXX

(ii)ਮਿਤੀ 18.10.2006 ਦੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(iii) ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਕਾ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(iv) ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਪਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿਵਹਾਰ" ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ।

ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਇਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ 120B ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

(v) ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਕਤਲ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ।

XXXXXX

VI. ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ

ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

VII. ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ

ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34, ਧਾਰਾ 201 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 29 (b) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 04.02.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰਾਜ ਨੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1155 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1154 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

VIII. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 223 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਖੇਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ, ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਕਾਤਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕੜੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਸਕੇਗੀ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੰਖੇਪਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ, ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਕਥਿਤ ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ

ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

XXXXXX

ਧਾਰਾ 386 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 386 ਦਾ ਖੰਡ (a) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਖੰਡ (a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਹਾਕ ਉਰਫ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਰੋਨਾਲਡ ਚੇਰੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ[7] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

IX. ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦੇ

ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਲਿਸਟਰ ਐਂਥਨੀ ਪਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ[8] ਅਤੇ ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ[9] ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ।

X. ਸਚਿਨ ਬੰਸਲ, ਨਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਾਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ, ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

XI. ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼: -

1. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2248 ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਕਾਂਤਾ ਦੇਵੀ 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2247 ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਰੋਹਿਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 200/2006 ਮਿਤੀ 21.03.2006 ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 6/2007 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ:

---

[7] (2018) 2 SCC 278

[8] (2012) 2 SCC 648

[9] (2008) 16 SCC 328

XXXXXX

a. ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਰੋਹਿਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬੰਸਲ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 201 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

b. ਅਸੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਰੋਹਿਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲਲਿਤ ਮਾਨ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 r.w. ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120B ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

c. ਅਸੀਂ ਰੋਹਿਨੀ ਅਦਾਲਤ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 r.w. 34 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120B ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25, 27, 54 ਅਤੇ 59 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

2. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਿਨੀ ਅਦਾਲਤ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 200/2006 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 6/2007 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

3. ਅਸੀਂ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਿਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ

ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ।

4. ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਿਨੀ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ।

5. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1155 ਅਤੇ 2017 ਦੇ 1154 ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

6. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਲਿਕ @ ਰਾਜੂ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

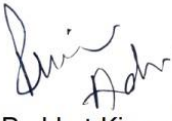

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi